

משטרת ישראל
חטיבת התביעות

-בלמ"ס-

נוהל זה הותר לעיון על פי חוק חופש המידע

			הנחיות ראש חטיבת התביעות
מספר: 01.01.03	תת-פרק: כללי	פרק: הנחיות ראש חטיבת התביעות	
שם: מדיניות התביעה באשר לעבירה של גניבת מכשירים אלקטרוניים "חכמים"			תאריך פרסום: 25/08/2019
			תאריך תחילה: 08/05/2019
			תאריך ביטול:
			נוסח: 1

מדיניות התביעה באשר לעבירה של גניבת מכשירים אלקטרוניים "חכמים"

עניינה של הנחיה זו, בהתוויית מדיניות התביעה בטיפול התביעתי בעבירה של גניבת מחשבים ניידים, ובכלל זה טלפונים ניידים "חכמים", "טבלטים" לסוגיהם ומכשירים דומים המשמשים את הפרט באופן דומה (להלן: "המכשירים").

התוויית מדיניות התביעה:

כללי:

- עבירה של גניבת מכשירים, הינה עבירה כנגד רכוש הזולת, החורגת אך מפגיעה בקניינו של הפרט.
- בעידן הטכנולוגי בו אנו חיים, תפקידם של המכשירים אינו מסתכם אך בתפקיד "הקלאסי" בדמות יצירת קשר אמצעי בין אדם לאחר ואגירת מידע, אלא משמש אמצעי לניהול חיינו הפרטיים והמקצועיים. מעבר לכך, בני החברה נוהגים לשמור על גבי המכשירים מידע אישי רגיש, לרבות פרטי חשבונות בנק, פרטי דואר אלקטרוני, פרטי גישה ליישומים חברתיים, תמונות, הודעות בכתב או קוליות שערך המשתמש עם אחרים וכו'.

3. אשר על כן, גניבת מכשירים, מעבר לפגיעה הקשה בקניינו של הפרט שמקורה בערכם הכספי של הראשונים, יש בה משום פגיעה אנושה בפרטיות, בתחושת הביטחון האישי ועלולה להוות פלטפורמה לביצוע עבירות פליליות נוספות: כגון עבירות רכוש, מרמה, פגיעה בפרטיות וכו'.

עמד על כך בית-המשפט העליון בע"פ 8627/14 **דבראש דביר נ' מדינת ישראל** (14.07.2015) עת פסק:

"גניבה של טלפון סלולרי אינם כגניבה של כסף או של חפץ אחר. הסמארטפון הפך זה מכבר לידידו הטוב של האדם. דומה כי לא תהא זו הפרזה לומר כי בטלפון הסלולרי טמון סיפור חייו של האדם בהאידנא, באשר אצורים בתוכו רגעים וזכרונות משמעותיים מחייו של אדם, לצד מידע ופרטים חיוניים לתפקודו היומיומי גניבת טלפון סלולרי מהווה גם חדירה למתחם פרטי ביותר של האדם. הסמארטפון הוא מעין כספת ניידת המכילה תמונות, לעיתים תמונות רגישות, התכתבויות אישיות ומידע פרטי, ולעיתים אף סודי, אשר מעצימים את החרדה מן הגניבה. גם בהנחה שהגנב הישראלי הממוצע אינו מעוניין בתוכנו של המכשיר הסלולרי, די בידעה כי הגניבה עלולה להביא גם לסחיטה או להפצת מידע ותוכן אישי ורגיש, כדי להעצים את החרדה ואת תחושת אבדן השליטה של קרבן הגניבה".

4. נוכח מחירם של המכשירים כיום, אלו הפכו למצרך נדרש. כפועל יוצא, שכיחותן של עבירות גניבת מכשירים הולכת ומתרבה עד שזו הפכה למגפה של ממש אשר יש למגרה. עמד על כך בית-המשפט העליון ברע"פ 6365/13 **קליינר נ' מדינת ישראל** (23.09.2013) (להלן: "**פרשת קליינר**"):

"אוסף, כי גניבת מכשירי טלפון ניידים הפכה, למרבה הצער, לתופעה נפוצה הפוגעת באזרחים תמימים ומערערת את תחושת הביטחון של הציבור. אין להקל ראש בעבירה זו ויש להטיל על המורשעים בביצועה עונשים הולמים".

הטיפול התביעתי בתיקי גניבת מכשירים

5. ככלל, נוכח המפורט דלעיל, יטופלו תיקי גניבת מכשירים על-ידי יחידות התביעה המחוזיות בדרך של נקיטה בהליך פלילי-הגשת כתב אישום. כתב האישום, בהתאם לנסיבות המעשה והעושה, יכול, ככלל, "הודעה בדבר נאשם הצפוי למאסר בפועל" כקבוע בסעיף 15א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, זאת נוכח פגיעתם הקשה של עבירות אלו כנקוב דלעיל, פגיעה בעטיה יש להשית "עונשים הולמים", כפי שנקבע בפרשת **קליינר**.

6. במקרים יוצאי דופן בנסיבות העושה והמעשה, ניתן יהא לשקול נקיטה בהליך של הסדר מותנה (בהתאם לתבחינים הקבועים בחוק). ככלל השיקולים ייבחנו אלו:

א. סוג המכשיר שנגנב- ככלל, בגין גניבת מכשיר טלפון נייד שהינו "סמארטפון" או מכשיר בעל מאפיינים דומים, יינקט הליך פלילי.

ב. גניבה "יזומה" או גניבה בדרך של מציאה- ככלל, גניבה "יזומה" תצדיק נקיטה בהליך פלילי.

בכל הנוגע לגניבה בדרך של מציאה, יש ליתן את הדעת לתבחינים אלו:

- הזמן שחלף ממועד "המציאה" עד למועד בו הוחזר המכשיר;

- האם המכשיר הושב לבעליו ביוזמת הגנב או שמא הצריך התערבות משטרתית או התערבות דומה.
- המקום הימנו נגנב המכשיר- ציבורי או פרטי. כך למשל, ככל שמדובר במקום בו ניתן בנקל לאתר את בעליו החוקיים, ישמש נתון זה לחובת העושה כשיקול התומך בנקיטת הליך פלילי.
- השימוש שנעשה במכשיר- כך למשל, ככל שבוצעה חדירה למכשיר ונפגעה פרטיותו של קורבן העבירה, יינקט הליך פלילי.

7. חריגה מהכלל תעשה באישור בכתב של ראש יחידת הסדר מותנה.